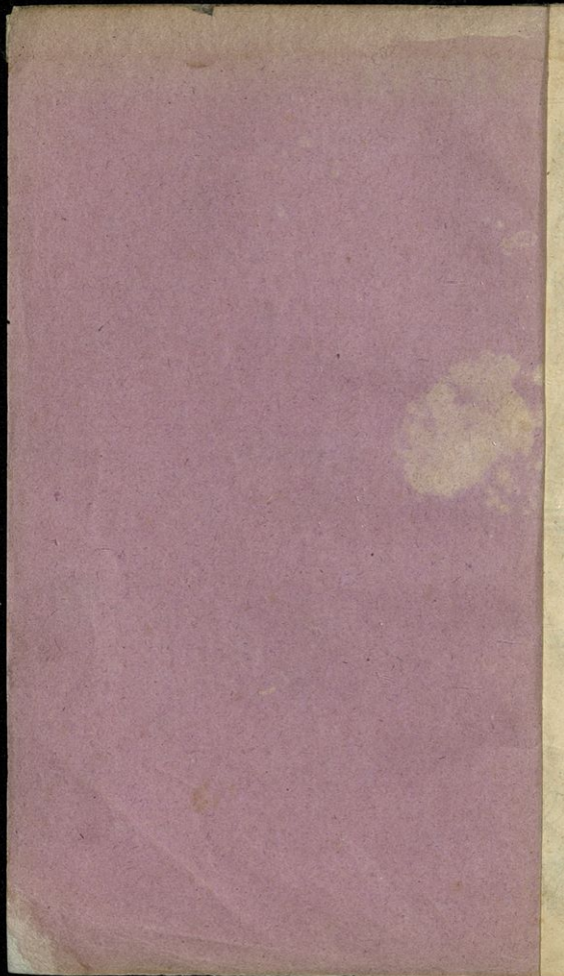
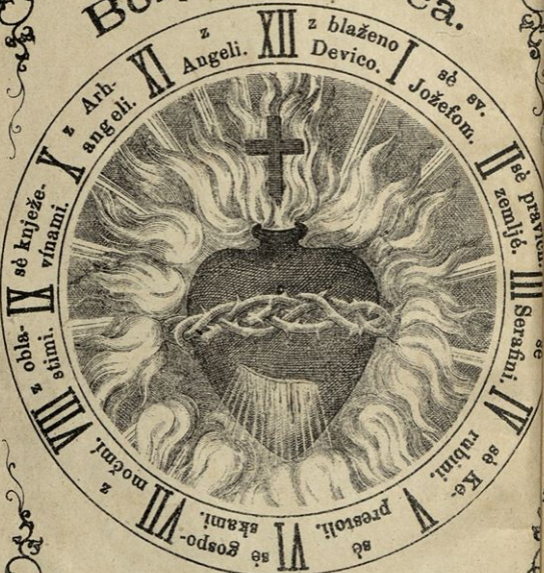

110763

Častna straža Božjega Sercá.

Častna straža

Jezusovega presvetega Serca.

Bukvice v prid družnikom te bratovšine,

ki je cerkveno vstanovljena

v cerkvi pri gospéh „dobrega Pastirja“ na Dunaju,

in kot podružnica

v stolni cerkvi v Ljubljani.

P o

„Handbuch für die Mitglieder der Ehrenwache
vom göttlichen Herzen Jesu v. J. Ew. Willim“

obkrajšeno izdelal in poslovenil

Jakob Dolenc,

stolni kaplan.

Z dovoljenjem visokočast. knezoškofijstva v Ljubljani.

V Ljubljani.

Prodaja založnik H. Ničman. — Tisk Milicev.

110763

110763

F2C 792 / 1953

Ljubezen, čast, povračilo božjemu Sercu Jezusovemu.

Predgovor.

Pobožnost „častne straže“ na čast božjemu Sercu Jezusovemu, ktera je bila pred štirimi leti po slovenskih deželah vpeljana, razširila se je tako hitro, da spoznamo za potrebno in koristno z dovoljenjem preč. škofijstva udom te bratovšine podati bukvice v roke, v katerih najdejo vse potrebno, kar zadeva to pobožnost. Gospod naj blagoslovi naše delo s tem, da tudi po naši mili domovini naraste število udov častne straže v tisti ogromnosti, kakor se je zgodilo to po drugih deželah, ter bodo udje noč in dan preslavljali, ljubili in stražili vsigdar hvaljeno in češeno božje Serce našega Zveličarja

Tolažljive oblube,

ktere je Jezus Kristus zveličani Marjeti Mariji Alokok in vsem častivcem svojega Serca govoril:

1. Dodelil bom njim vse njih stanu potrebne gnade.
2. Dodelil bom njih družinam mir.
3. Tolažil jih bom v terpljenji.
4. Bom njih pribežališe v življenji in smerti.
5. Blagoslovil bom vse njih podvzetja.
6. Grešniki bodo v mojem Sercu usmiljenje našli.
7. Mlačne duše bodo goreče postale.
8. Goreče duše se bodo hitro k popolnosti povzdignile.
9. Blagoslovil bom vse kraje, v katerih se podoba mojega Serca postavlja in časti.
10. Tistim (duhovnom), kateri delajo v zveličanje drugih, bom posebno moč dodelil, naj bolj terde serca omečiti.
11. Imena tistih, kateri to pobožnost pospešujejo, bodo v mojem Sercu zapisane.

Namen te pobožnosti.

Cerkev in človeštvo stavita svoje upanje v božje Serce Jezusovo. Božje Serce Jezusovo ozdravilo bo vse naše bolečine. Pij IX.

Kdor prav premišljuje žalostne današnje čase, mora se pač britkega serca poprašati: ga li ni pomočka ali zdravila človeškemu umu in sercu, da se zopet verne na pravo pot? Ali mora res hirajoče človeštvo omagati, in se neizogibno bližati svojemu propadu pod težo sebičnosti, sladnosti in mesenega poželenja, ktere so mu vsekale smertne rane?

Tak pomoček najti bilo bi, po človeško soditi, nemogoče, ko bi božje usmiljenje ne bilo neizmerno. In glej! božje, neizmerne ljubezni polno Serce Jezusovo prineslo je rešenje celemu svetu na ponižno prošnjo njegovih zvestih častilcev. Duše, ktere bodo prenovljene, poživljene in rešene slepote in greha, bodo mogle

spoznati, da jim je taka neizmerna milost edino le po ljubezni božjega Serca Jezusovega došla.

To svoje terdno zaupanje pa opiramo na nekatere izreke iz pisem zveličane Marjete, kakor ona med drugim tudi tako-le piše:

„Večni Oče nam je dal pobožnost k božjemu Sercu Jezusovemu kot zadnji in naj izdatnejši pomoček, da ozdravimo vse svoje bolečine.“

„Jezus Kristus mi je razodel, da je njegovo Serce svetišče vseh svetih. On tudi hoče, naj ljudje spoznajo, da je njegovo Serce srednik med Bogom in ljudmi in da odvrta od nas zaslužene šibe, katerih smo vredni zavoljo svojih grehov“.

„O kako mogočno je božje Serce Jezusovo, kajti ono tolaži božjo pravico, ktero nad-se kličemo s svojimi grehi in nam donaša obilno božjega usmiljenja“.

„S to pobožnostjo hoče Jezus Kristus veliko ljudem zopet življenje podeliti, ker jih odverne od poti pregrehe, razdere v njih sercih kraljestvo satanovo in postavi v nje altar svoje ljubezni“.

„Moj Zveličar mi je naznanil svoje goreče hrepenenje, obilno gnad podeliti vsem dušam, ktere se bodo zatekale k njegovemu Sercu. In njegova ljubezen jih veliko otme pogubljenja, akoravno jih satan z vso zvijačo zalezuje“.

„Prepričana sem, da si ljubeznjivo Serce Jezusovo svoje kraljestvo napravlja le s svojo neizmerno ljubeznijo in ne s svojo ojstro pravico“.

Sv. Janez evangelist je sam razodel sv. Jederti, da je bilo v sklepih božjih posebno češenje božjega Serca našega Gospoda za zadnje čase sv. Cerkvi prihranjeno. Ko je namreč svetnica učenca Gospodovega prašala, zakaj ni nič zapisal o posebnih milostih božjega Serca, na katerem je slonel pri zadnji večerji, ji odgovori svetnik: „Naloga moja je bila ta, da sem pisal o včlovečeni Besedi Boga Očeta v prvem časi sv. Cerkve; naznani pa sladkost božjega Serca si je Bog prihranil za poznejše čase, tako rekoč, za sivo starost sveta, da se poživi ljubezen, ktera bo v sercih mnogih omerznila“.

O Gospod! tisti žalostni časi, menim, da so že sedaj nastopili. Vse človeštvo živi ko o času vesoljnega potopa po svojih spridenih željah.

Mlačnost se je polastila toliko serc, tema jih zakriva in splošna spridenost žuga jih potegniti seboj v večno brezno.

O Jezus, daj nam tedaj svoje Serce! svoje Serce daruj nam, o Jezus!

„Bog pa tudi hoče to Serce svetu darovati. O angelji nebeški, ki varujete sv. Cerkev, vžgite s to ljubeznijo serca človeške, da bodo vedeli njo tudi vredno ceniti. In potem bomo govorili tudi mi o slavi in vstajenji, o zmagi in neumerjočnosti! Nova dôba se bo pričela za sv. Cerkev; in ko zdaj vzhaja kot zmagovavka iz strašnega boja, doprinašala bo potem še slavnejše dela. O kolikrat so že menili, da ji bije smertna ura, in glej, nobenkrat še ni bila tako pri moči, ko ravno sedaj. Iz Serca svojega Ženina zajemala bo tudi novo življenje“. (Baudry, Das Herz Jesu, 3. K.)

Pobožnost k Sercu Jezusovemu mora tedaj vsem pobožnim dušam našega sto-

letja posebno ljuba in draga biti, res da, nanjo naj stavijo vse upanje svojega izveličanja.

Med vsemi pobožnostmi pa, s katerimi se časti presveto božje Serce, menim, da je „častna straža“ ena najlepših. Tega se bomo tudi prepričali, kedar bomo vidili, kaj je namen in kakošne so pobožne vaje te bratovšine.

Kaj je tedaj lepšega, kot da ravno v takih žalostnih časih, ko dub časa in satan z vso silo pritiskata vérne, da bi pristopili pod njuno zastavo, zveste ovčice Kristusove s toliko večí vnemo in ljubeznijo iščejo pri njegovem Serci pomoči in tolažbe. Prav je in tudi spodobi se, da, ko Jezusa Kristusa Sinu Božjega nekteri žalijo, sovražijo in zaničujejo, mu drugi v zadostovanje vsako uro darujejo svojo hvalo, ljubezen in zadostovanje za obilne žaljenja. In to trojno službo opravljajo udje „častne straže Serca Jezusovega“.

Začetek in razširjanje častne straže.

„Ogenj sem prišel na zemljo
prinest, in kaj hočem, kakor
da se vname“. Luk. 12, 49.

Pobožnost častne straže presv. Serca Jezusovega se je začela v samostanu „obiskovanja Matere Božje v Bourg-u, v Belley-ski škofiji. Leta 1863, 13. sušca, tretji petek v postu, ko praznuje sv. Cerkev spominj peterih kervavih rán Kristusovih in zlasti njegovega s sulico prebodenega Serca, obhajala se je ta pobožnost pervikrat.

Pobožnost se je potem kaj hitro razširjala, in 9. sušca 1864 so milostivi škof Belley-ski, Girault žl. Langalerie, ginjeni lepega napredka te pobožnosti, jo tudi cerkveno poterditi blagovolili. Središe in vodstvo te bratovšine in pobožnosti je v Bourg-u, v tistem samostanu, kjer se je ravno pričela.

In iz tega samostana se pobožnost častne straže od dné do dné po keršanskem svetu razširja.

Več kardinalov, škofov in nadškofov jo je poterdilo, priporočilo vernikom, in

so se tudi sami vpisali. Tudi sv. oče papež Pij IX. so jo počastili s svojim pristopom, o priliki, ko so Marijo Margareto za zveličano proglasili. „Tudi jaz se želim vdeležiti vseh molitev družbenih, katere ste mi predlagali“, bile so njih besede.

Dné 7. junija 1864 pa so sv. oče podelili bratovšini „častne straže“ vse tiste odpustke in posebne pravice, katere ima nadbratovšina božjega Serca v Rimu v cerkvi: „Marija mirú“.

Dné 7. aprila 1865 pa so papež še posebne odpustke podelili tej bratovšini, zlasti takim, kateri si posebno prizadevajo za zadostivno ljubezen, in so vsem udom podelili svoj očetovski blagoslov.

Dné 26. oktobra 1872 bili so pri sv. očetu predstojniki te bratovšine in Pij IX. so blagovolili od njih sprejeti „sprejemnico v častno stražo“ in so tako postali tudi njen ud.

Dné 7. junija tistega leta pa je bila častna straža v cerkvi sv. Vincencija in Anastazija v Rimu z (dekretom) dopisom Nj. emin. kardinal-vikarija kanonično in slovesno za bratovšino razglašena. In od

tega dné se je bratovšina neizrečeno hitro množila in število njenih udov smemo staviti že na tisuče. Več gospodov župnikov in drugih duhovnov prosilo je svoje škofe, da bi se ta bratovšina cerkveno vpeljala, t. j. da bi se družniki smeli shajati v zborih ob določenih dnevih, katero dovoljenje je razširjanje silno pospešilo. Kjerkoli je tedaj že kaka bratovšina češenja Jezusovega presv. Serca vpeljana, jo častna straža nikakor ne zavira, velikoveč ona pripomore s tem, da se udje zbirajo ob gotovih dnéh, neizmerno k pobožnosti in vrednemu češenju Jezusa Kristusa.

Kjer pa ni še nikaka taka bratovšina vpeljana, je častna straža tako rekoč nadomestilo za tisto pomanjkanje.

Častne straže glavni namen tedaj je: pripravljati za pobožnost k presv. Sercu Jezusovemu, jo polajševati in pospeševati zlasti v današnjih časih, ker je času tako zelo primerna in koristna.

Kakošna je razmera „častne straže“ z drugimi že obstoječimi bratovščinami na čast presv. Serca Jezusovega.

„Vsem sem vse postal“.
1. Kor. 9, 22.

Naš Gospod, pravi sv. Marjeta, mi je razodel, da je pobožnost na čast njegovega presv. božjega Serca podobna lepemu drevesu, katero bo v sredi našega samostana pognalo svoje korenine. To božje Serce pa želi, da bi sestre v samostanu „obiskovanja Matere Božje“ z velikim veseljem tergale sadje s tega drevesa in ga z največi radodarnostjo delile vsem, kateri se želé nasititi s to jedjo. In ta sad dajal bo mnogim dušno življenje v vsi obilnosti.

Če je tedaj pobožnost na čast presv. Serca Jezusovega „drevo življenja“, smemo častno stražo njegov „sad“ imenovati.

Kakor pa sad v sebi tako rekoč celo drevo zapopade in moč ima tudi dalje roditi, sklepa tudi častna straža presv. Serca Jezusovega v skupno celoto vse

druge verste bratovščin presv. Serca, jim daje moč, jih poživlja in pomnožuje.

To pa si razlagamo tako-le: Korenina tega drevesa je vélika ali mati bratovšina božjega Serca, kakor jo je vstanovila zveličana Marjeta, in je že po vsem svetu razširjena.

Razmera ali zveza častne straže z letó bratovšino je enaka zvezi hčerini s svojo materjo. Častna straža ima nalogo obuditi gorečnost pri družnikih in pospešuje ter nadaljuje pobožnosti, ktere so predpisane v „veliki bratovšini“, kajti le takrat zadobimo odpustke v častni straži, ako smo dopolnili pogoje, ktere tudi velika bratovšina zapoveduje.

Zopet druga bratovšina obstoji, ki se imenuje: „vedno češenje božjega Serca Jezusovega“ in je tudi od papežev poterjena. Udje te bratovšine se zavežejo en odločen dan v letu celo uro moliti Jezusa v presv. Zakramentu. To vedno češenje se spolnuje vsaj po duhovno tudi v „častni straži“, s tem, če udje častne straže prevzamejo vse dni v letu po eno uro, v kateri božje Serce Jezusovo molijo in poveličujejo.

Ravno to velja od „svete ure“, ktere udje se zavežejo eno uro po noči moliti Jezusovo božje Serce.

V Jeruzalemu obstoji prelepa bratovšina, ktere udje premišljujejo „smertne britkosti Serca Jezusovega“. Tudi s to bratovšino je častna straža v najtesneji in najlepši zvezi; ker ravno udje častne straže obiskujejo Jezusa v presv. Zakramentu in tukaj premišljujejo njegove smertne bolečine, kakor tudi njegovo neizmerno ljubezen do nas. Lahko se tedaj udje častne straže z ono bratovšino v duhu združijo ter molijo za mertve tistega dneva.

Veje prelepega drevesa, ktere so se razprostirale po vsem svetu, kakor je vidila zveličana Marjeta, pa so v bratovšini „molitvenega apostoljstva“, kterega častna straža tudi izdatno podpira. Namen molitvenega apostoljstva pa je: da se njegovi udje zavežejo, vse svoje želje, hrepenenje, namene in dela združiti z božjim Sercem Jezusovim in v ta namen darovati in opravljati vse svoje dela in molitve, in to se zgodi že lahko s tem, da ta blagi namen vsako jutro ponoviš.

Častno stražo v razmeri z apostoljstvom lahko imenujemo „memento“ ali „spomni se“, kajti če ud apostoljstva stopi v bratovšino častne straže, si potem prizadeva posebno med stražo vse storiti in preterpeti na namen, kterega je vodnik apostoljstva na tisti mesec odločil.

Lepa cvetica pobožnosti na čast presv. Serca Jezusovega je slednjič tudi bratovšina: spravno sveto Obhajilo. Tudi s to pobožnostjo je častna straža v najlepšem soglasji in zvezi, ker namen omenjene bratovšine je: vsak prvi petek v mescu prejeti sv. Obhajilo in ga darovati v spravo za nečast, ktera se godi božjemu Sercu v presv. Zakramenti.

Če tedaj vse to pregledujemo, lahko spoznamo, da je „častna straža“ v tesni zvezi z vsemi različnimi pobožnostmi na čast božjega Serca Jezusovega.

Častna straža tedaj popolnoma zadostuje serčnemu hrepenenju Jezusovemu: „moj Oče, prosim Te, da bodo eno, kakor Ti v meni in jaz v Tebi“, da vsi udje te bratovšine z nam eno postanejo, še veliko več, da bo vse le ena bratovšina.

Namen častne straže.

Pričakoval sem ga, da bi me bil miloval, pa ga ni; in da bi me tolažil, pa ga ne najdem.
(Ps. 68, 21.)

Da bi se tej mili tožbi Zveličarjevi nekoliko zadostilo, je bila vstanovljena častna straža. Udje te bratovšine skazujejo presv. Jezusovemu Sercu svojo vdanost, hvaležnost in ljubezen, razodevajo pa tudi svoje milovanje, svojo serčno žalost zavoljo nehvaležnosti človeških otrók, ki tega presv. Serca, ki je nas neskončno ljubilo, toliko za nas terpelo, ne ljubijo, in ga še s svojimi grehi žalijo.

Kakor otroci polni spoštovanja, hvaležnosti, ljubezni svojega ljubega očeta obdajajo, ga tolažijo in mu zadostujejo za prestopke svojih nehvaležnih bratov; ravno tako se tudi udje častne straže versté in molijo Zveličarja, ter darujejo presladkemu Sercu: „češenje, ljubezen, vdanost, milovanje in žalost zavoljo njegovih nepokornih in grešnih otrók.

Opravilo med častno stražo.

Stanovitna molitev pravičnega veliko premore. (Jak. 5, 16.)

Udje častne straže si izvolijo vsak dan eno uro, katero posvetijo ljubezni Jezusovi s tem namenom, da zadostujejo njegovi časti. Ob začetku ure, akoravno svoje dolžnostne opravila redno zveršujejo, se zamislijo v duhu pred tabernakelj, molijo Jezusa v presv. Zakramentu, mu darujejo vse svoje misli, besede, dela in terpljenja, zlasti pa, da bi njegovo ljubezni polno Serce s svojo ljubeznijo častili in molili za tiste, ki so merzlega serca do presv. Zakramenta.

Med častno stražo pa naj udje te bratovšine pogosto mislijo na našega Gospoda, obudé kako serčno hrepenenje po njem, mu prinesejo, če je mogoče, kaj v dar, in se zlasti zatajé sami sebe v kaki reči.

Svetovati jim je, da naj s serčnim zdihljejem semtertje med častno stražo darujejo presv. Trojici drago kri prebdenega Serca Jezusovega v spravo za grehe sveta in za potrebe sv. katoliške Cerkve.

S tem pa nikomur ne nakladamo nobene zapovedi, ker Jezus zahteva od nas le dobro voljo, zato naj ravná vsakteri ravno po svojem notranjem navdihovanji. Če pa kdo pozabi biti na straži določeno uro, naj to stori pred ko mu je mogoče.

Ta pobožnost tudi ne zaderžuje svojih udov pri njih navadnih opravilih, ne pri spolnovanji dolžnosti njih stanú, celo ne takrat, kedar človek počiva od svojega dela in se nedolžno razveseljuje.

In ker letá pobožnost nikakor ni preobložena z raznoverstnimi opravili, velikoveč ima namen spodbujati slehernega, da po svoji moči najbolje opravlja dolžnosti svojega stanú, vsaki lahko razvidi, da je vsakteremu moč pa tudi lahko njen ud biti.

Božje Serce Jezusovo pa bo delilo veliko milost tistim zvestim in pobožnim dušam, ktere bodo z vdanostjo in iz ljubezni spolnovale to dobro delo.

To tedaj je zapopadek in opravilo častne straže. Več o tem povemo še na svojem kraji.

Geslo (pregovor) častne straže je:

„Preslavljan bodi Jezus!“

„Preslavljan bodi Jezus! Ljubim Jezusa! Češen bodi Jezus, kterega ljubim! Ljubim Jezusa, ki živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj.“

Sv. Franč. Sal.

Prav primerno je to geslo sv. Frančiška Salezijana udom častne straže. V ginljivi priprostosti kaže goreče hrepenenje po Jezusovem Serci in predrago željo Boga ljubečih duš:

„*Preslavljan bodi Jezus!*“

Kteri pa je pomen tega pobožnega gesla? Čujte! V obilnosti in polnosti svojega bitstva, zlasti v svoji neizmerni ljubezni želi presladki Zveličar, naj bi se njegovega božjega življenja vdeležili vsi ljudje, ki so bratje, otroci, duhovni udje njegovi; zatoraj pravi: „Prišel sem, da imajo življenje, in ga imajo obilno.“ (Jan. 10, 10.)

Toda glej! koliko tako drago odkupljenih duš noče tega Gospodovega življenja! Koliko jih je, ki ga pahnejo od

sebe, ga zaničujejo in si zvolijo namesto njega večno, strašno smert! in kdo bi popisal bolečine, ktere čuti zavoljo tega Jezusovo ljubeče Serce!

Zaradi tega prosi častna straža s klicem: „Preslavljan bodi Jesus!“ da se razširi življenje in kraljestvo Jezusovo v vse duše celega sveta; hrepeni, da bi bil Jezus ljubljjen, češen in moljen, da bi vladal in kraljeval v vsaki duši s svojo milostjo, da bi potem tudi v večnosti v njih živel, vladal in gospodoval po svoji slavi v nebesih.

To je kratek pomen gesla, katero je vredno, da je geslo vsim Jezusa v resnici ljubečim sercem.

O da bi mogli vsi udje častne straže neprenehoma ponavljati s (škofom iz Geneve) sv. Frančiškem Sal. in z njegovo gorečo ljubeznijo: „Preslavljan bodi Jezus! Ljubim Jezusa i. t. d. (kakor zgoraj). —

Naloga častne straže:

Najdražje dar.

Močna kakor smert je ljubezen,
terda kakor peklo gorečnost.

(Vis. pes. 8, 6.)

Čista daritev se bo opravljala,
mojemu imenu. (Malah. 1, 11.)

Če družtveni udje spolnujejo ginljivo nalogo, milovati božje Serce Jezusovo, ki je toliko za nas terpel, skazuje se jim potem letó ljubeče Serce velikodušno ter jim izroči zopet rodoviten, blag in vzvišen poklic.

V resnici je viditi, kakor da bi bil naš Gospod in Zveličar dal v roke svojim zvestim častnim čuvajem kaplje kervi in vode, ki so tekle iz rane njegovega Serca, ter izročil njih gorečnosti blago opravilo, izlivati na zadolženi svet prebogato rešitev svoje predrage kervi, ktera edina človeštvo očišuje, prenavlja in rešuje.

Pregrehe se množé, hudodelstva se širijo po zemlji, božja roka je vzdignjena kaznovati. Če si je pa češeni Dar na Kalvariji, pri svoji smerti sredstvo našega opravičenja pri nebeškem Očetu izvolil,

v rani in kervi svojega Serca, ali ne bi nebeški Oče, ki je daroval svojega lastnega Sina v naše odrešenje, po svojem usmiljenji našel sredstva, rešiti še enkrat ljudi ter jih storiti dediče svojega preljubega Sina, Jagnjeta, katero je bilo zaklano, ker je samo hotelo, kateremu se toraj spodobi oblast nad svetom in moč nad serci?

Res, tako se bode zgodilo, ako bodo le udje častne straže prav umeli vzvišeni svoj poklic in svojo nalogo, katero jim je njih Učenik izročil, in jo tudi spolnovati. To pa bodo dosegli, če vsako uro med človeške hudobije in pa med pravico božjo postavijo zadostenje Jezusa Kristusa v podobi kervi in vode, ki je tekla iz rane njegovega Serca, če neskončni svetosti božji prinašajo taki čisti dar kot vedno priprošnja in zadostovanje.

Ena sama kapljica Jezusove rešnje kervi bi zadostovala oprati tisučere še bolj zagrešene svetove. Kakšna moč ima še le, če se vsa kri izlije? Nimamo pa samo kervi, ki je tekla pri daritvi na križi, ampak imamo tudi tisto, ki jo je

delila ljubezen iz njegovega Serca tudi še po smerti.

Kri v resnici pravičnega, edino svetega v Izraelu bo k sedežu Božjemu za usmiljenje, in odpušanje bodemo zadobili. Pravica in mir se poljubita, naša zemlja da svoj sad.

Se vé, da bi Jezus lahko sam storil ta čudež, toda on ne reši človeka, če se tudi človek sam ne potrudi rešiti se. Zato zahteva njegovo božje Serce, da njegova častna straža dela na ta način za zveličanje duš, zlasti v sedanjih hudih časih.

O da bi vendar zadostovali udje želji dobrega nebeškega Učenika v zvesti ljubezni, o da bi prijeli kelih blagoslova, ki ga jim ponuja Serce njegovo in bi ga neprenehoma proti nebu vzdigovali, in združili svoje vedne in goreče zdihljeje z zdihljeji priprosečega in darovanega Serca Jezusa Kristusa, ter sprosili zagrešenemu svetu obilnost odpušenja in usmiljenja božjega!

Iz tega tedaj vidimo, da ni nič izdatnejega, nič ložjega kakor ta pobožna vaja, ker že en sam zdihljej serca zadostuje.

Vsak ud častne straže ima posebno dolžnost ljubezni, zlasti v svoji uri letá kelih blagoslova darovati presveti Trojici. Zgodi se to lahko prav notranje, da nihče ne zapazi, med hojo, med delom, v terpljenji, celo med govorjenjem, z eno besedo: z vsacim utripljenjem žilice.

Ker so častni čuvaji vsako uro na straži, je „čisti dar“ ravno s tim splošen in neprenehljiv, darovan svetlosti Božji.

Med dnevom pa tudi udje to svojo vajo lahko ponavljajo, kedar jim je le mogoče, posebno če vidijo, da je bil Bog žaljen, ali da so ga celo sami razžalili.

Ta predragi dar pa se naj ne daruje le v zadostenje grehov človeštva, temuč tudi v duhu sprave za sedanje potrebe sv. Cerkve. Ravno Cerkev, kraljeva nevesta Jezusa Kristusa, ki ima svoj začetek v rani božjega Serca na lesu sv. križa, naj se opere in prenovi v kervi in vodi božje rane, da se potem nad svojimi sovražniki vzdvigne zmagovalno in častito.

Pogoji, biti ud častne straže.

Kdor hoče biti ud častne straže in zadobiti podeljene odpustike mora:

1. Od pospeševavca (vodnika) v zapisnik zapisan biti; za slovenske kraje je g. **Jakob Dolenc**, stolni kaplan in zakristan v Ljubljani, s tem zadobi ud precej pravico do odpustkov.

2. Vpisan biti na odločeno uro od vodnika, ali koga drugega kateri nove ude nabira; sprejemni listi častne straže s stražno uro se dobè pri pospeševavcu Jak. Dolencu v Ljubljani.

3. Imena novih udov pošlje pošpeševavec konec leta gospem dobrega Pastirja na Dunaj, ali pa naravnost bratovskemu centralnemu vodstvu na Francosko v Bourg v samostan obiskovanja Matere Božje, Belleyske škofije.

4. Stražiti določeno uro, in jo

5. drugo uro, ko se spomni nadomestiti, če je bil pozabil stražiti.

6. Svetuje se pa udom častne straže to-le: nositi svetinjico te bra-

tovšine, in dobiti sprejemni list, na katerem se nahajajo molitve in zdihljeji med stražno uro.

7. Vpisati se sme vsak katoliški kristijan. Tudi mali otroci, s tem dostavkom, da ne morejo biti deležni vseh odpustikov, ako še niso bili pri sv. Obhajilu. Udje si volijo prosto uro, ob kateri želijo stražiti. Straža traja od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Druge ure po noči izpolnujejo udje druge polovice naše zemlje in redovne osebe, ktere svoje duhovne molitve po noči molijo.

Lahko kdo izvoli tudi več ur, in papež Pij IX. so podelili 7. aprila 1865 takim še posebej odpustek 100 dni, če straži, in 60 dni pa za vsako dobro delo, ktero stori tisti dan.

Vse te opravila pa družbenika pod grehom ne vežejo, in nima greha, če jih tudi opuša. Vsak naj toraj to bratovšino presv. Jezusovemu Sercu v čast in veselje razširja in nabira za njo udov, ter jih prej kot mogoče vodniku pošlje, ker so njene koristi tako obilne, njeni pogoji pa tako lahki.

Odpustiki,

podeljeni po sv. očetu Piju IX. udom častne straže
in pogoji taiste zadobiti.

Popolnoma odpustiki:

Na dan pristopa v bratovšino, na praznik presv. Serca Jezusovega ali naslednjo nedeljo, prvi petek (ali prvo nedeljo) v mesecu, dva dni vsak mesec, ktera si kdo izvoli, in ob smertni uri, če se pokliče sladko ime Jezusovo vsaj v sercu.

Nepopolnoma odpustiki:

1) 7 let in 7krat 40 dni za štiri nedelje pred praznikom presv. Serca Jezusovega, kdor prejme te nedelje vredno sv. zakramenta, in 60 dni za vsako dobro delo med tem časom.

Kdor hoče te odpustike zadobiti, mora biti vpisan v častno stražo, in vsak dan moliti, očenaš, češenamarijo, apostoljsko vero in molitvico: „O sladko Serce Jezusovo, daj, da te ljubim zmirom bolj in bolj“. —

2) Naslednje odpustike pa zadobé udje častne straže, če obišejo kako cerkev

ali kapelico častni straži odloženo in tamkaj na namen sv. Očeta molijo (v Ljubljani je stolna cerkev).

Vse odpustike, kateri se zadobé v Rimu, če se obiše sv. križev pot in sicer na te-le praznike: Svečnica, 12. sušca, sv. Gregor, sv. Jožef, Marijino oznanjenje, véliki četrtek, vélika nedelja, deset nedelj ali deset petkov pred praznikom božjega Serca Jezusovega, vnebohod Kristusov, sv. Petra in Pavla, véliki Šmaren, rojstvo Marijino, vsi Svetniki, verne duše, brezmadežno Spočetje, Božič in sv. Janez evang.

30 lét in 30 krat 40 dni na te-le praznike: Novo leto, sv. 3 kralji, septuagezimo, seksagezimo in kvinkvagezimo (to je, tri predpepelnične nedelje), veliki petek, vel. saboto, velikonočni pondeljek in torek, belo nedeljo, sv. Marka dan, trije prošnji dnevi, binkoštno nedeljo in celo osmino, sv. Štefan, sv. Janez evang. in nedolžnih otročičev dan.

25 lét in 25krat 40 dni na cvetno nedeljo.

15 lét in 15krat 40 dni na pepelnično sredo, četerto nedeljo v postu, tretjo

adventno nedeljo, božični večer in pri polnočni maši.

10 lét in 10krat 40 dni na druge postne nedelje in dneve, binkoštno soboto, kvaterne dni v decembru in septembru in druge tri adventne nedelje.

7 lét in 7krat 40 dni za vsak dan devetdnevnice ali tridnevnice pred praznikom presv. Serca Jezusovega, na praznike Marijine in aposteljnov, ob katerih so dodeljeni že sicer popolnoma odpustiki.

Kdor hoče zadobiti popolnomá odpustek, mora prejeti sv. zakramenta in moliti na papežev namen. Vsi ti odpustiki se lahko tudi obernejo za duše v vicah.

7. aprila 1865. pa so podelili papež Pij IX. še posebej:

1) 7 lét in 7krat 40 dni odpustika slehernemu, ki straži ob uri in s kesanim srcem moli za papeža;

2) 100 dni za vsako drugo uro, če časti presv. Serce Jezusovo;

3) popolnoma odpustek enkrat v mescu tistim, kateri so skerbno in redno opravljali častno stražo celi mesec.

Tudi le-ti odpustiki se lahko darujejo za duše v vicah.

Zadevno določilo se glasi:

Ko nam je došlo veselo poročilo, da se je cerkveno ustanovila v Bourg-u v Belley-ski škofiji v samostanu „obiskovanja Matere Božje“ bratovšina, ktera ima blagi namen, vse ure dneva posebnemu češenju božjega Serca Jezusovega posvetiti: zaupajoči na božje usmiljenje in svesti si svoje apostoljske oblasti, vsakterem udu te bratovšine, če je s kesanim srcem na predpisani način določeno uro pobožno na straži in moli za edinost poglavarjev in razširjanje svete katoliške Cerkve, podelimo odpustka 7 lét in 7krat 40 dni. Če pa je kdo še po verhu eno ali več ur na straži, zadobi pod zgornjimi pogoji za vsako uro še 100 dni odpustka.

Popolnoma odpustek pa podelimo udom te bratovšine, če po družbinih pravilih kterikoli dan v mescu opravijo to pobožnost, vredno prejmo zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obišejo

družbeno, farno cerkev, in v navadni namen sv. Cerkve molijo. Ti odpustki se lahko tudi dušam v vicah v prid obernejo.

Dano v Rimu 7. aprila 1865 v 19. l. našega papeštva. (L. S.)

Družbeni prazniki.

Najpoglavitnejši praznik družbeni, kterega častna straža naj slovesneje obhaja, je praznik presv. Serca Jezusovega, kterega je sv. Cerkev postavila na petek za osmino presv. Rešnjega Telesa. Želeti je, da udje obhajajo devetdnevnicu ali vsaj tridnevnicu tega praznika.

Gospod sam si je izvolil ta dan, ko je govoril zvel. Mariji Marjeti: „Zapovem ti, poskerbi, da se prvi petek po osmini sv. Rešnjega Telesa vstanovi poseben praznik, s kterim se bo častilo moje Serce, ravno tako tudi splošno zadostovalno sv. Obhajilo za vse nečasti, ktere sem prestajal, kedar je bilo očitno izpostavljeno sv. Rešnje Telo. Obljubim ti, da moje Serce bo vsem tistim, ki me bodo ta dan

na popisani način častili in tudi še druge k temu spodbujali, posebno milostljivo, in dodelil jim bom veliko dobrot in jim vžgal v sercih svojo gorečo ljubezen“.

Drugi praznik družbeni je praznik brezmadežnega serca Marijinega in praznik naše ljube Gospé, kterega so sv. oče papež Pij IX. za 31. majnika določili.

Razun teh pa še društveniki posebno časté: Sv. Janeza evang., sv. Frančiška Asis., sv. Frančiška Salez. in zveličano Marijo Marjeto, ki so ob enem tudi varhi ali patroni te bratovšine. Med meseci je rožnik (junij) posvečen posebnemu češenju božjega Serca Jezusovega.

Varhi častne straže.

Sv. Devica mi je dodelila, da sem vidila Serce Jezusovo, podobno živemu viru, razlivati se v peterih prijetnih potočkih v petero serc, ktere si je izvolilo napolniti jih z božjo preobilnostjo. (Zvel. Marjeta.)

“Pet varhov ima častna straža, kateri zajemajo iz božjega Jezusovega Serca, ne-

vsahljivega studenca, posebne milosti, ktere se razlivajo nad ude častne straže.

Ti varhi so:

Vzvišena Mati božjega Serca Jezusovega, Devica Marija, sv. Jožef, sv. Frančišek Asiški, sv. Frančišek Salezijan, zvel. Marija Marjeta.

V teh peterih varhih imajo udje častne straže tudi lepe predpodobe ali izgleda, od katerih naj se učijo, kake občutke naj ima njih serce med urami na straži.

1. Naša ljuba Gospá presv. Serca.

Prav naravno je, da mora sv. Devica z imenom naša ljuba Gospá presv. Serca, biti prva varhinja častne straže. Marija je tudi imela prva častno stražo pred Jezusom! In s kakim ponižnim spoštovanjem, s kako resnično udanostjo, s kako serčno ljubeznijo, čula je Marija pred Jezusom, po dnevih oznanjenja in spočetja od sv. Duha, pa do Jezusovega češenega rojstva. S kako spoštljivostjo je molila Marija takrat ponižanega včlovečenega Boga!

V Betlehemski štalici, v revni hišici v Nazaretu in vse življenje Jezusovo pre-mišljevala je ljubeznjiva Mati neprene-homa vse gibanja in občutke božje presv. Serca svojega Sina, ter je posnemala vzvi-šene njegove popolnosti. Bila je toraj gotovo to prva, naj svestejši, naj bolj vredna in sveta častna straža božjega Serca. —

Na gori Kalvariji pa je posebno Marija stala na straži v neizrekljivih bo-lečinah pod križem božjega Jagnjeta Je-zusa, v največem zapušenji ga tolažila, in je stregla z neizrekljivo ljubeznijo presv. Kri in vodo iz rane njegovega Serca. Tako je po pravici prva in najvredniši pred-podoba častne straže. —

Tudi ti, o kristjan! si poklican na drugi Kalvariji, na altarji, darovano Serce Jezusovo moliti, čuti pri njem, povelečevati ga, pa tudi žalovati, ker ga toliko ljudi zapusti, zasramuje, zaničuje in sovraži.

Božja Mati je ohranila Serce svojega vstalega Sina v svojem serci tudi po pre-jemi sv. Obhajila do tistega preserčnega trenutka, ko je bila vzeta v nebo, kjer

pred tronom Jagnjeta nadaljuje službo hvale, češevanja in zahvale v družbi zvestih otrok častne straže na vekomaj.

Ako udje častne straže zvesto pre-mišljujejo čednosti svoje vzvišene Matere Marije, božje varhinje, si bodo najložje prilastili način, spolnovati svoje dolžnosti v pobožnosti na čast presv. Serca. Naučili se bodo popolnoma vdati se mogočnemu varstvu Marijinemu in vse doseči po njej, ktero si je Jezus Kristus za delivko svojih nebeških zakladov izvolil.

Naša preljuba Gospá presv. Serca,
Varuj častno stražo!

2. Sv. Jožef.

Ta častitljivi svetnik, ki je imel z Marijo vred častno predpravico, prvi molivec in varh biti včlovečene Besede, ki je imel srečo, božje Dete na svojih rokah nositi in pritiskati ga na svoje serce, sv. Jožef, mora imeti gotovo prvo mesto med varhi častne straže.

Zatoraj ga ne postavljamo udom le kakor drugega varha, ampak tudi kot popolni izgled notranjega in skrivnega

češenja, ki naj ga opravljajo do božjega Serca.

Sv. Jožef je delal v potu svojega obraza in je spolnoval dolžnosti svojega stanú, in vendar je bil čuvaj najvišjega Gospoda, kteremu je skazoval neprenehoma svoje spoštovanje, vdanost in ljubezen. Ljudje so imeli v osebi ubozega tesarja iz Nazareta le navadnega rokodelca, presv. Trojica pa je spoznala v njem pravega molivca v duhu in resnici, toraj popolnoma izverstnega moža častne straže.

Udje častne straže naj si tedaj prizadevajo popolnoma skleniti se z mislimi sv. Jožefa, zlasti tisti, kterim je Bog nizki stan odločil na tem svetu. Trudijo naj se kakor sv. Jožef pri svojih težkih opravilih, delati vse za svojega Učenika, spomnijo naj se, da gleda na njih delo kakor nekedaj na Jožefovo, in naj mu toraj darujejo zlasti ob urah, ko so na straži, trud, prizadevanje in težave v dokaz časti, ljubezni in zadostovanja.

Gotovo se bodo vdeležili obilnega plačila, ktero je presv. Trojica odločila

sv. Jožefu za vse ure časnega življenja, ki jih je preživel v varstvu izročnega mu nebeškega Zaklada. Slišali bodo iz ust Jezusovih tolažilne besede: „Dobri in zvesti hlapec, ker si bil zvest v malem, postavil te bom čez veliko! Pojdi v veselje svojega Gospoda“.

3. Sv. Francišek Asiški.

Pobožnost na čast božjega Serca Jezusovega je sad sv. križa. Na posvečenem drevesu je bilo božje Serce povikšano, ki je vir večnega življenja.

Na tem drevesu življenja imamo sad zveličanja, pod senco njegovo dobivamo neizrekljivo veselje, zatoraj je tudi pobožnost na čast Serca Jezusovega brez dvoma naj slajša in naj bolj zaslužna pobožnost, ker obsega neizmerno ljubezen, pa tudi brezkončno darovanje; ne moremo si namreč misliti veči ljubezni in bolj vzvišene daritve, kakor jo nahajamo ravno v presv. Sercu.

Udje častne straže morajo toraj križ visoko ceniti, ga posebno ljubiti, nositi ga zvesto do smerti in za božjem Učeniku

hoditi, ki ga je z ljubeznijo in veseljem nosil in je na njem umerl.

Častna straža ima tudi nad sv. Frančiškom Asiškim, križanim Serafom, posebni izgled v posnemo in pa tretjega varha v svojem opravilu.

Ta imenitni mučenec ljubezni je bil vreden na svojem telesu nositi presv. rane Gospodove in ker je hotel, kakor njegov ljubi Učenik, le ljubiti in terpeti, je vsem izvoljenim dušam, toraj tudi udom častne straže, izgled, kako naj Jezusa ljubijo, njegovo Serce milujejo, se za grešnike darujejo, da bodo prostovoljni dar njegove prečiste ljubezni.

Zlasti tiste duše, ki terpijo velike telesne bolečine, ki hude skušnje prestajajo in težek križ nosijo, imajo v serafinskem svetniku ginljiv izgled križane ljubezni, s katero naj ljubijo Jezusa, ki se je tudi iz ljubezni do nas daroval.

4. Sv. Frančišek Salezij.

Ljubeznjivi škof iz Genf-a, naj lepši podoba našega božjega Zveličarja zavoljo prijaznega in dobrotljivega obnašanja do

ljudi, sv. Frančišek Salezij, kterega je Bog izvolil, da vstanovi red, kteremu je Jezus Kristus razodel svoje Serce in mu naložil razširjati čast njegovo, ta svetnik zasluži gotovo k varhom prištet biti in je tudi četerti varh častne straže.

Dozdeva se, kakor da bi bil že ta-krat častno stražo pred očmi imel in jo previdil, ko je sv. Joani Frančiški Šantal-i govoril: „Ko sem nekega dne pre-mišljeval med molitvijo odperto stran našega Gospoda, sem vidil v puhu njegovo Serce, in zdelo se mi je, kakor da bi bil vidil naše serca okoli njegovega, ktere so se vklanjale kot najvišemu Gospodu in kralju serc“. Dal je tudi svojim duhovnim hčeram, pozdravlja je jih v pre-roškem duhu kot hčere božjega Serca, redovni pečat, na katerem je Serce našega Gospoda kronano s ternjem, kakor je viditi na podobi častne straže, z napisom okrog, kterega si je izvolila častna straža.

Ta pohlevni in krotki škof, podoba naj čistejši ljubezni do našega Gospoda Jezusa Kristusa, je bil naj vrednejši mož

vseh, ki zastavo častne straže nosijo, da naj jim serčnost poživlja, zvestobo ohrani, gorečnost vnema, ter jim z ljubeznjivo, krepko besedo ponavlja: „Bodite moji posnemavci, kakor sem bil tudi jaz posnemavec naj sladkejšega in pohlevnejšega Serca Jezusovega. Ljubite Gospoda brez mere, kakor sem ga jaz neomejeno ljubil, in moj zdihljaj naj bo tudi vaš zdihljaj: „ali ljubiti, ali umreti!“

5. Zveličana Marija Marjeta.

Ta pohlevna častivka božjega Serca Jezusovega pa daje častni straži predpodobo drugačnega češenja.

Učila se je namreč umeti v šoli božjega Serca velik pomen tistih besedi sv. aposteljna: „Sam se je uničil!“ Dovoljen ji je bil pogled v slavo, ki dohaja sv. Trojici iz popolnega in neprenehljivega uničevanja včlovečene Besede in pa sad zveličanja, ki človeštvu iz tega dohaja.

Zlasti je spoznala sv. Marjeta, da Jezusovo Serce nam najbolj naklonijo, velika ponižnost, pohlevnost in terpljenje. Vsa vneta za Jezusa je najraji premiš-

ljevala svojega božjega ženina, kako se je on neizrečeno ponižal in se nam popolnoma daroval.

Marjeta pač ni po nobeni reči toliko hrepenela, kakor umreti, se popolnoma uničiti, se darovati, z eno besedo: pridobiti čast in poveličanje presladkemu in ljubeznjivemu Sercu Jezusovemu.

Če hočejo tedaj udje častne straže po svojem poklicu slaviti presv. Trojico v tesni zvezi z božjim Jezusovim Sercem, morajo posnemati zveličano Marjeto: sebi odmreti, odpovedati se lastni ljubezni, zaničevati posvetno in delati vedno na to z vsemi močmi, da se čedalje bolj povišuje in slavi božje Serce in njegovo gospostvo nad vsemi serci.

Če stanovitni v tem vstanejo do konca življenja, lahko bodo z Marjeto klicali ob smertni uri: „O kako sladko je umreti, če smo stanovitno častili božje Serce Jezusovo, ki bo zdaj naš sodnik!“

II. Poglavje.

Pobožnosti udov častne straže.

Prošnja za pristop v častno stražo.

O sladki, ljubeznjivi in priserčni moj Jezus! jaz I. I. pristopim danes proustvoljno in iz celega serca v častno stražo tvojega božjega Serca, ktereга želim z vsemi svojimi močmi poveličevati, ga ljubiti in milovati zavoljo pozabljivosti in nehvaležnosti ljudi. Obljubim Ti, s pomočjo tvoje gnade od — do — ure zvesto na straži biti z vso vdanostjo, ljubeznijo in zadostovanjem. Amen.

Kdor zamore, naj to med stražno uro večkrat moli:

Nebeški Oče! sprejmi milostljivo predrago kri, ki je tekla iz rane božjega Serca Jezusovega, za vse potrebe sv. Cerkve in v odpušenje grehov ljudem, in bodi nam milostljiv! (40 dni odpustka.)

Zdihljeji.

O Jezus, iz serca krotak in ponižen, stori moje serce tvojemu podobno. (300 dni odpustka.)

Ljubljeno bodi vsaki čas in povsod presv. Jezusovo Serce. (100 dni odpustka.)

Božje Serce, daj, da te zmirom bolj in bolj in iz vseh moči ljubimo.

Hvaljeno bodi najslajše, ljubezni najvrednejše in preljubeče Serce Jezusovo.

O sladki Jezus! o ljubezen Jezusova! (Katar. Sien.) Ali ljubiti ali umreti! (Sv. Franč. Sal.)

O moj Jezus! da bi te mogel ljubiti namesto vseh tistih serc, ki te žalijo in ne ljubijo!

O Serce ljubezni! O Serce, daritev ljubezni!

Presladki in ljubeznjivi Jezus! daj, da te spoznamo; daj, da te ljubimo; vstani zmagovalno svoje kraljestvo ljubezni v vseh sercih! Amen. (40 dni odpustka.)

O preljubeznjivo Serce Jezusovo, ti si moja moč, moja podpora, moje plačilo, moje zveličanje, moje pribežališe, moja ljubezen, moje vse! (Sv. Marg.)

O Serce ljubezni! ostani pri meni in z menoj, vladaj me, spreoberni me, da bom popolnoma tvoj! O božje Serce

pridi, pridi k meni ali pa me k sebi potegni!

Sprejmi me, o moj sladki Zveličar, v svojo stransko rano, v svoje božje Serce, katero gori čiste ljubezni, in glej, rešena sem. (Zvel. Marg.)

O moj Jezus! ná moje revno serce, tvoje je, ljubim te bolj ko vse druge stvari na svetu.

Na koncu stražine ure.

Jezus, moj preljubi in sladki Zveličar, dovôli, da Tebi in po Tebi darujem presveti Trojici predrage kaplje kervi in vode, ki so tekle na lesu sv. križa iz rane tvojega božjega Serca. Sprejmi tisto neskončno zasluženje za potrebe sv. Cerkve in tistih duš, ktere s svojimi grehi Boga žalijo. Očisti, spreoberni in reši ljudi zavoljo svojega zasluženja, kervi in rane svojega presladkega Serca! Dodeli nam vsem, o Jezus, da gremo in ostanemo na vekomaj v tem Sercu, polnem ljubezni! Amen. (40 dni odpustka.)

Pobožnost za prvi petek v mesecu,

udom častne straže,

(če jo skupno obhajajo, kjer pa to ni v navadi, naj jo sleherni opravi sam za-se, kakor mu čas dopuša).

Jutranja molitev. — Sv. maša. — (Med sv. mašo se pojó litanije Serca Jezusovega ali kaka druga pesem.) — Med mašo je tudi sv. Obhajilo. — Po maši moli duhoven ali kak drugi ud naslednjo molitev:

Molitev na čast rani božjega Serca Jezusovega.

O Jezus, najljubeznivši in vse ljubezni vredni, kako si ti nas ljubil in kako slabo povračujemo tvojo neizmerno ljubezen! Glej nas na kolenih pred tvojim sv. križem, ki ti darujemo vso svojo ljubezen, češenje in molbo, ker si dal prebosti svoje ljubeče Serce. Zahvalimo se ti, da si dovolil vojaku s sulico odpreti svoje božje Serce in tako nam vhod dodelil v tvoje božje Serce, v katerem naj-

demo prebivališče pred vsemi zlegi in hudobijami spačenega sveta. O blaženi trenutek in ura, ob kateri je bilo prebodeno tvoje božje Serce, da se je nad nas razlila tvoja kri in voda iz svete rane.

Sprejmi milostljivo, o Gospod Jezus, to neskončno zasluženje za rešenje vernih duš v vicah in v spravo za grehe svetá. Operi, očisti in spreoberni naše duše v tej resnični vodi Siloe, v kateri dovoli, da operemo svoje in celega sveta hudobije, in da bomo rešeni po neizmerni ljubezni tvojega božjega Serca!

Dodeli nam slednjič, o presladki Jezus! da vedno prebivališče najdemo v tvojem božjem Sercu, v njem sveto živimo in tudi srečno končamo. Amen.

Darovanje častne straže.

Božji Zveličar, moj preljubeznjivi Jezus, darujem ti stražno uro, ob kateri zedinjen z blaženo Devico (stražna ura XII—I), sè sv. Jožefom (I—II), sè pravičnimi zemlje (II—III), sè Serafini (III—IV), sè Kerubini (IV—V), sè prestoli (V—VI), sè gosposkami (VI—VII), z močmi (VII

—VIII), z oblastmi (VIII—IX), sè knježevinami (IX—X), z Arhangeli (X—XI), z Angeli (XI—XII), (tukaj so imenovani patroni izvoljene ure), prav posebno želim te ljubiti, hvaliti in poveličevati. Sprejmi v ta namen vse moje misli, besede, djanja in terpljenja, posebno pa moje serce, kterega ti popolnoma prepustim in te posebno goreče prosim, pregrej ga popolnoma v ognji svoje ljubezni. Amen.

O Marija! najmilejša in žalostna Mati, prosim (-o) te zavoljo neizmerne tvoje bolečine, katero si občutila pod križem takrat, ko se je bližal vojak telesu tvojega božjega Sina, ter ga je prebodel; sprosi revnim grešnikom, ki si njih srednica, da kri in voda iz božjega Serca Jezusovega nad njimi ne bo zgubljena.

O božja Mati, ki si grešnemu svetu precej, ko se je bil v greh pogreznil, kakor jutranja zarija novega upanja veselo prisvetila, sprosi še tudi zdaj nam časa za usmiljenje in spravo s tem, da vžgeš v sercih človeških pobožnost do Serca tvojega božjega Sina in pospešuješ razširjevanje zadostovalne častne straže.

O blažena Devica! deviška srednica in besednica, ti si naše upanje! Sprejmi nas milostljivo v število svojih izvoljenih otrok, pripelji nas k Sercu Jezusovemu, stori da bodo tudi naše serca njegovemu ponižnemu Sercu podobne in dodeli nam svoj materni blagoslov! Amen.

Ÿ. Naša ljuba Gospá, presv. Serca!

Ř. Brani častno stražo!

Spravna molitev udov častne straže.

O Jezus, moj božji Zveličar! poglej z milostljivimi očmi na otroke svoje častne straže, ki zbrani v duhu vere in ljubezni klečé pred tvojimi koleni objokujemo svojo nezvestobo in grehe svojih bratov! —

O da bi mogli sedaj s svojo enoglasno in slovesno obljubo ganiti tvoje božje Serce, da bode nam in vsemu grešnemu svetu milostljivo, zlasti še onim, kateri te ne poznajo in ne ljubijo.

Obljubimo ti v prihodnje žalovati:

zavoljo pozabljivosti in ne-	} žalujemo, o Gospod!
hvaležnosti ljudi,	
zavoljo zapušenosti na svetem	
altarji,	

zavoljo hudobij grešnikov,
 zavoljo sovraštva hudobnežev,
 zavoljo zaničevanj tvoje božje nature,
 zavoljo božjih ropov, s katerimi zakra-
 ment tvoje ljubezni onečastujejo,
 zavoljo nečasti in zasramovanja, ktere
 se godé v tvoji božji pričujočnosti,
 zavoljo nezvestobe, s katero te ljudje
 žalijo,
 zavoljo merzlih serc večine tvojih
 otrok,
 zavoljo zaničevanja, s katerim odga-
 njamo od sebe tvojo neizmerno
 ljubezen,
 zavoljo nezvestobe njih, ki se tvoji
 prijatli imenujejo,
 zavoljo napčnega obračanja tvojih
 gnad,
 zavoljo svoje lastne nezvestobe,
 zavoljo oterpnjenih svojih serc,
 zavoljo svoje počasnosti, tebe ljubiti,
 zavoljo svoje lenobe v tvoji službi,
 zavoljo tvoje žalosti, katero občutiš,
 kedar se ktera duša pogubí,
 zavoljo tvojega čakanja pred durmi
 naših serc,

žalujemo, o Gospodi!

zavoljo grenkega zaničevanja, s kte-
 rim te obkladamo,
 zavoljo zdihljejev tvoje ljubezni,
 zavoljo solz tvoje ljubezni,
 zavoljo tvoje nespoznane in žaljene
 ljubezni,
 zavoljo bolečin tvoje zaničevane lju-
 bezni,

} žalujemo, o Gospod!

M o l i t e v.

Božji Zveličar, Jezus Kristus, ki si
 v bolečinah svojega serca govoril: „Iskal
 sem ga, da bi me tolažil in ga nisem
 našel“, sprejmi milostljivo naše slabo mi-
 lovanje in pomagaj nam s svojo mogočno
 gnado, da se bomo v prihodnje vsega
 ogibali, kar tebi ne dopade, in se bomo
 povsod in vselej kakor tvoji zvesti in
 pokorni otroci obnašali.

To nam dodeli po svojem neskonč-
 nem zasluženju, ki živiš in kraljuješ z
 Očetom in sv. Duhom, Bog od vekomaj
 do vekomaj. Amen.

Psalm za mertve ude častne straže.

Iz globočine vpijem k tebi, o
 Gospod!

Gospod, usliši moj glas! Naj poslušajo tvoje ušesa glas moje prošnje!

Gospod! ako boš na pregrehe gledal, kdo bo obstal, o Gospod!

Toda pri tebi je sprava, in zavoljo tvoje postave čakam tebe, o Gospod!

Moja duša čaka njegove besede, moja duša v Gospoda upa.

Od jutranje straže do noči naj Izrael v Gospoda upa; ker pri Gospodu je usmiljenje, in pri njem je obilno odrešenje.

In on bo rešil Izrael vseh njegovih hudobij.

Čast bodi Očetu i. t. d.

Darovanje samega sebe božjemu Sercu Jezusovemu.

O Jezus! pravi Sin živega Boga, ki si se ponižal v svojem veličastvu nam govoriti: „moj sin, daj mi svoje serce“, dodeli nam, da smemo svoje revne in grešne serca, ktere ti tako neizmerno ljubiš, v znamenje svoje ljubezni do tebe, tebi posvetiti, tebi v dar prinesiti na vse večne čase.

Dolgo, dolgo, o Gospod, smo se navezovali na časne, minljive reči; čas je, da se zdaj od njih odtergamo!

Tvoja neskončna ljubezen do nas nevrednih tvojih stvari, o presladki Jezus, sili nas te zopet ljubiti, sprejmi toraj naše serca, ktere ti darujemo brezpogojno, sprejmi jih vsaj zdaj, ko spoznamo svojo nehvaležnost, da smo te tako pozno ljubiti začeli. Sprejmi jih v svoje predrago Serce, o božji Zveličar, in nikdar nam jih nazaj ne daj; zakaj to so tiste nehvaležne in nezveste serca, ktere bi te utegnile zopet izdati.

Da pa prejšnjo svojo nezvestobo nekoliko popravimo, prosimo te, o Jezus, naj bo v prihodnje vsak udarec našega serca znamnje naše čiste, goreče in vdane ljubezni do tebe.

Le-to svoje serčno hrepenenje pa združimo z gorečo ljubeznijo brezmadežnega serca Marijinega, vseh angeljev in svetnikov.

O da bi mogli tebi, naš božji Zveličar, prinesiti v dar serca vseh ljudi in

jih tebi posvetiti, da bi tako nadomestovali, kolikor primanjkuje naši ljubezni.

Sprejmi, o Jezus, to naše ponižno hrepenenje, blagoslovi ga, da te na zemlji zvesto ljubimo, ti služimo, kakor še spodobi pravim udom častne straže; tamkaj v nebeškem kraljestvu pa tebi večno čast in slavo prepevamo. Amen.

Spravna molitev na čast božjemu Sercu Jezusovemu, prvi petek v mesecu.

O presladko Serce Jezusovo, ki si bilo za nas darovano in prebodeno! Ti si kralj naših serc, in vendar te nehvaležno ljudstvo tako rado pozabi, je vse merzlo proti tebi, te celo zaničuje! Dovolj, da današnji dan zveličanja in sprave udje tvoje častne straže klečé pred tvojimi kolena kličejo in prosijo usmiljenja in milosti, in ti prinašajo zadostovanja za nečast, nehvaležnost in božje rope, s katerimi te ljudstvo žali v zakramentu tvoje ljubezni.

Toda grešniki smo tudi mi, kako bi se upali pred tebe stopiti in te prositi

za svoje brate, ker nam vest očita lastne hudobije!

Vendar, o Jezus, zaupamo na neskončno ljubezen tvojega Serca in se ponižamo pred tvojim veličastvom, ktero je močno razžaljeno z grehi sveta. Upamo si klicati: „Ne udari, o Gospod, nikdar ne udari, vsaj zdaj še ne! Oh odpusti po svojem neskončnem usmiljenji našo veliko prederznost!

O božje Serce Jezusovo! Serce polno velikodušnosti in milobe, Serce polno ljubezni, usmili se nas, usmili se nas revnih grešnikov! Usmili se vseh, ki te zaničujejo, posebno tistih, ki svete zakramente skrunijo, tvoje svete dneve onečastujejo, tvoje svetišča gerdijo, in vdane duše zapeljujejo; oh, usmili se jih, spreoberni jih! Zanesi nam, o nebeški Oče, zavoljo Serca svojega božjega Sina, ki stanuje v tabernakeljnu in je vedna sprava za naše grehe!

Po zasluženji njegove presvete kervi usliši nas! Stori, da te ljudstvo neha žaliti! Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni in dodeli nam, da enkrat v tvojem kraljestvu vekomaj s teboj kraljujemo. Amen.

vdati, želim se odpovedati ljubezni do samega sebe in zapustiti pot sebičnosti, ter se vzdigniti na perutih popolne vdanosti k tvojemu božjemu Sercu in pri tebi prebivati.

Pridem, o sladki Jezus, v varstvo Marije, svoje preblazene Matere, sv. Jožefa, svojega angelja varha, in vseh varhov častne straže, da se vdam popolnoma tvoji sveti volji.

Hrepenim od danes zanaprej popolnoma se vdati tvoji ljubezni. Tebi prepustim skerb nad vsem, kar smem imenovati svojega, kar mi je ljubega in druzega za sedanost in večnost, le eno skerb hočem imeti, o dobrotljivi Zveličar, tebe čez vse ljubiti in se popolnoma in zaupljivo vdati tvojemu presladkemu Sercu.

Odpovem se toraj vsej boječnosti, vsem posvetnim željam oziroma svoje duše, svojega telesa, svojega zdravja, svoje prihodnosti. Zaveržem že naprej ves strah svoje nature in s priprostim zdihom duše in serca hočem vsak dan reči: „Gospod, zgôdi se tvoja volja!“

Hočem in zahtevam za-se, jaz tvoj tebi ponižno vdani služabnik, le to, kar je tvoja volja meni dati. Ko se tedaj vsem napravam tvoje ljubezni podveržem, si mi ti, o Jezus, mogočni kralj in Gospod mojega serca in vsega, kar sem in kar imam. Blagovoli tedaj v prihodnje z menoj in z vsem, kar je mojega, popolnoma po svoji volji ravnati. Vniči v meni vso lastno ljubezen in pomagaj mi, da sam sebe zatajujem, da bom popolnoma tvoja lastnina, z eno besedo, pridi, živi v meni in sprejmi me popolnoma v svojo last.

O moj preljubeznjivi Zveličar! ti sam hočeš to od mene, ko praviš: Sin moj, daj mi svoje serce! Akoravno pa jaz to dobro vem, spoznam ob enem svojo popolno nezmožnost tudi to storiti, ako mi ti ne pomagaš.

Prosim te tedaj prav ponižno in z vso vnemo svoje duše te milosti in upam tudi gotovo, da mi tvoje božje Serce te prošnje ne bo odreklo. O daj mi gnado, da te molim, hvalim in ljubim, s popolno ljubeznijo, saj ti sam zaslužiš ljubljene, češen in hvaljen biti, sedaj in na vekomaj. Amen.

Spominjaj se!

Spominjaj se, o presladki Jezus! da ni bilo še nikoli slišati, da bi bil kdo zapušen od tebe, ki se je k tvojemu božjemu sercu zatekal, tvojo pomoč klical in tebe usmiljenja prosil. Navdan in oživljen s takim upanjem, o Kralj vseh serc, se zatečem k tebi, k tebi hitim, k tebi pridem in zdihujoč pod težo svojih grehov kličem k tebi, o božje Serce, ne zaverzi moje ponižne prošnje, temuč sliši in usliši me milostljivo!

Pokaži, da imaš serce najboljega očeta, in da On, ki te je hotel nam dati v zveličanje, tudi po tebi vselej sprejme naše ponižne prošnje. Amen.

Triintrideset prošenj k božjemu Sercu Jezusovemu.

(Posebno po sv. Obhajilu.)

O serce usmiljenega Jezusa, beseda večnega Očeta, spreoberni me!

O serce usmiljenega Jezusa, sin Marijin, sprejmi me v število otrok Marijinih!

O serce usmiljenega Jezusa, moj učenik, uči me!

O serce usmiljenega Jezusa, kralj miru, dodeli mi svoj mir!

O serce usmiljenega Jezusa, moje pribežališče, sprejmi me v varstvo!

O serce usmiljenega Jezusa, moj pastir, pasi me!

O serce usmiljenega Jezusa, katero ima z manoj tako poterpljenje, pokrepčaj me!

O serce usmiljenega Jezusa, moj Zveličar, reši me!

O serce usmiljenega Jezusa, moj Gospod in Bog, naj bom tvoja last!

O serce usmiljenega Jezusa, prava pot, vodi me!

O serce usmiljenega Jezusa, večna resnica, uči me!

O serce usmiljenega Jezusa, večno življenje, oživi me!

O serce usmiljenega Jezusa, moja moč, dodeli mi jo!

O serce usmiljenega Jezusa, luč sveta, razsvetli me!

O serce usmiljenega Jezusa, moja pravica, opraviči me!

O serce usmiljenega Jezusa, moj srednik, spravi me s svojim Očetom!

O serce usmiljenega Jezusa, zdravnik moje duše, ozdravi me!

O serce usmiljenega Jezusa, moj sodnik, ne obsodi me!

O serce usmiljenega Jezusa, moj kralj, vladaj me!

O serce usmiljenega Jezusa, moje posvečenje, posveti me!

O serce usmiljenega Jezusa, morje neizmerne milosti, sprejmi me vsè.

O serce usmiljenega Jezusa, nebeška mana, nasiti me!

O serce usmiljenega Jezusa, tvoj zgubljen sin sem, najdi me!

O serce usmiljenega Jezusa, moje veselje, razveseli me!

O serce usmiljenega Jezusa, moj pomočnik, pomagaj mi!

O serce usmiljenega Jezusa, moja ljubezen, vžgi jo v mojem sercu!

O serce usmiljenega Jezusa, moj varuh, varuj me!

O serce usmiljenega Jezusa, moje upanje, poterdi me v njem!

O serce usmiljenega Jezusa, moja ljubezen, daj da te ljubim!

O serce usmiljenega Jezusa, vir življenja, operi me!

O serce usmiljenega Jezusa, moja sprava, očisti me!

O serce usmiljenega Jezusa, moj cilj in konec, daj da to dosežem!

O serce usmiljenega Jezusa, moja slava, daj mi jo uživati!

Čast bodi Očetu, Sinu in sv. Duhu . . .

O. A. M. D. G.

Kazalo.

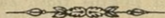

	Stran
Predgovor	3
Tolažljive obljube, ktere je Jezus Kristus zvel. Marjeti Mariji Alokok in vsem častivcem svojega Serca govoril	4
Namen te pobožnosti	5
Začetek in razširjanje častne straže	10
Kakšna je razmera častne straže z drugimi že obstoječimi bratovščinami na čast presvetega Serca Jezusovega	13
Namen častne straže	17
Opravilo med častno stražo	18
Geslo (pregovor) častne straže	20
Naloga častne straže	22
Pogoji, biti ud častne straže	26
Odpustki podeljeni po sv. očetu Piju IX. udom častne straže in pogoji tiste zadobiti	28
Družbeni prazniki	32
Varhi častne straže	33

II. Poglavlje.

Pobožnosti za ude častne straže	43
Prošnja za pristop v častno stražo	43
Kdor zamore naj med stražno uro večkrat moli	43
Zdihljeji	44
Na koncu stražne ure	45

Pobožnost za prvi petek v mesecu, udom častne straže (če je skupno obhajajo, kjer pa to ni v navadi, naj sleherni opravi sam za-se, kakor mu čas dopuša)	46
Molitev na čast rani božjega Serca Jezusovega	46
Darovanje častne straže	47
Spravna molitev udov častne straže	49
Psalm za mertve ude častne straže	51
Darovanje samega sebe božjemu Sercu Jezusovemu	52
Spravna molitev na čast božjemu Sercu Jezusovemu	54
Slovesna zaveza z božjim Sercem Jezusovem .	56
Popolno darovanje samega sebe božjemu Sercu Jezusovemu	57
Spominjaj se	60
Tri in trideset prošenj k božjemu Sercu Jezusovemu	60

an

6

6

7

9

1

2

4

3

7

0

0

6

6

7

